

der var Contoirchefer, som havde yngre og ældre Gage, Fuldmægtigerne have det den Dag idag, Cancellisterne ligesaa. I Soldvæsenet var det ligesaa; man vil saaledes f. Ex. i Kjøbenhavn see en Gradation mellem Controllleurerne fra 9—1800 Rbd. Tager man de større Provindsstæder, hvor der er flere Controllleurer ved det samme Soldsted, saa sees man ogsaa der, at den Ældre tjener bedre end den Yngre; nogle Steder lønnes de vel eens, men ofte forskjelligt paa det samme Sted. Seer man endelig hen til de Militaire, da finder det der i høi Grad Sted. Jeg vil ikke regne, at en Major naturligvis er bedre lønnet end en Capitain, og en Oberst bedre end en Major; men i selve Capitainklassen sees man Capitainer paa yngst og paa ældst Gage, og det baade i Landetaten og i Søetaten. Alderstillæg ere saaledes fuldkomment vel kjendte. Grunden til, at de her fremtræde som selvstændige, bestemte i en egen Paragraph, der omfatter forskjellige Personer, ligger deri, at Soldetaten er saa talrig; Spørgsmaalet er nemlig om at normere Gager for 6 a 700 Individuer. Her fremtræde Alderstillægene ikke som et enkelt Tal men i større Summer, og som Følge af, at der virkelig skjuler sig et Princip i det, fremtræder det som en særlig Paragraph. Naar man havde indfrænknet sig til at forelægge Tavlen, vilde man have fundet, at i Kjøbenhavn var der en Gradation for Controllleurerne fra 1000—1600 Rbd. og saa fremdeles. Dette er saaledes ingenlunde noget Nyt, men jeg kan heller ikke indrømme, selv om det var noget Nyt, at der da skulde være noget særdeles Betænkeligt derved, som af en æret Landsthingsmand er fremsført. Jeg troer virkelig, at det er en rigtig Lante ved Tjenesteforhold, som have saameget varierende som her, at en Mand ved at blive rolig paa

sin Post, naar han er tilfreds med den, og Regjeringen med ham — og ellers kan den jo forflytte ham i Kraft af § 22 i Grundloven — uden at hige efter Forandring, som ikke er til Gavn for Embederne, skal kunne faae Forbedring i sine Vilkaar, og jeg kan ikke indrømme, at det skulde kunne modvirke en rigtig administrativ Politikk i disse Forhold, da Regjeringen beholder sin Ret til at kunne i Kraft af Grundlovens Bestemmelse forflytte den Embedsmand, som maatte blive for gammel i Gaarde, hvilket ogsaa kan tænkes i Soldvæsenet, og baade med Hensyn til den 4de Klasse, Soldassistenternes, og meget mere med Hensyn til den 5te, er der udtrykkelig foreslaet, at give Regjeringen Bemyndigelse til at kunne omflytte dem efter Behag, uden at indfrænktes af Grundlovens Forfkrift med Hensyn til Pensionen. Desuden viste det sig paa den forrige Rigsdag ved hvad der blev udtalt ved Behandlingen af Finantsagen, hvor der virkelig var et enkelt Afsnit, der omfattede et Gagereglement, nemlig for Montens Embedsmænd, at det hos flere Medlemmer af begge Rigsdagens Thing vandt megen Billigelse, at der var foreslaet en saadan Alders Gradation, og at man havde opgivet det System, som havde været hyppigt anvendt i Soldvæsenet, ved Siden af Gradation i Gagen efter Alder at man afverlede mellem 100 og 200 Rbd. for de forskjellige Soldsteder, uden at det var unnligt at paavise nogen anden Grund for denne Forskjel, end at det skulde være en lille Forbedring for de vedkommende Embedsmænd. Disse forskjellige Hensyn til Forbedring ere de selvsamme, som have fundet nærmere deres Udtryk i dette Forslag om Alderstillæg.